

KOMMENTARER TILL "UPPFINNINGARS BETYDELSE FÖR SVERIGE"

Rapporten "Uppfinningar betydelse för Sverige" av Charlotte Norrman och Per Frankelius (LiU) pekar förvisso på den individuella uppfinnarens marginalisering i sammanhanget, men anger tyvärr inte i tydliga siffror hur stort problemet egentligen är.

Den centrala följdfrågan till rapportens titel måste bli:

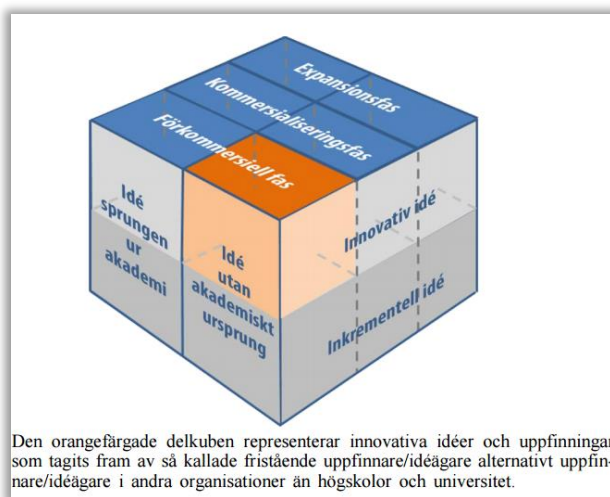
"varifrån kommer uppfinningar/innovationer?"

Först när en forskarrapport som denna har kunnat/velat fastställa detta, kan man också avge kompetenta rekommendationer på åtgärder för att stärka svensk innovation.

Problemet med rapporten blir då just att den inte svarar på frågan om varifrån innovationer kommer*.

Man nämner t.ex. inte på sid 44 i rapporten hur stor andel av samtliga uppfinningar som kommer från Kat 1A och 1B (de fristående uppfinnarna). Man nöjer sig med att säga att dessa två står för "en betydande andel av såväl patent som innovationer", eller förtydligt på sid 159: "Högskolor och universitet står för endast en liten del av patentbaserade uppfinningar". STIKs egna efterforskningar pekar mot att en så hög andel som 90% kommer från just Kat 1a & 1b; fristående uppfinnare. Men rapporten anger som sagt ingen andel i siffror.

På sidan 101, i figur 12 framställs grafiskt de fristående uppfinnarnas andel av all samlad innovation, som uppgående till 8,3%, eller en 12-del av en kub. Man skriver att för dessa är "det befintliga innovationsstödsystemet inte särskilt utvecklat" och att "många erfarna personer i uppfinnarbranschen pekar på att [delkuben] utgör en lucka."

Forskarna Frankelius och Norrman tillstår "att det ligger en hel del i resonemanget, men att problemet dock inte bör ses som en fördelningsfråga. Sverige måste fortsätta att förstärka kommersiella spin-offs från den akademiska forskningen och de akademiska utbildningarna".

Detta är just del i problemet; de av SUF betalda forskarna kan/vill inte - av egenintresse? - ge de korrekta proportionerna på problemet:

- att det faktiskt är de "akademiska" innovationerna som snarare står för endast 1/12-del.
- att det i högsta grad är en fördelningsfråga inom en av staten fastlagd årlig innovationsbudget! I synnerhet om utväxlingen i innovativa resultat från akademika utgör en så låg andel.
- att Sverige måste förstärka just de fristående uppfinnarnas resurser, framför kommersiella spin-offs från forskning.

STIK - som en av de största uppfinnareföreningarna i Sverige - är också lite förvånade över att inte direkt ha kontaktats av rapportens forskare. Vi tycker att det kan ha sin poäng att i en akademisk rapport införliva kunskaper och erfarenheter från de som sedan länge är mest verksamma på området.

Rapporten borde framförallt ha gjort tydligt, att ett statligt innovationsanslag måste fördelas proportionerligt mellan akademika och fristående uppfinnare, utifrån deras respektive andelar i dokumenterat innovationsresultat. Den slutsatsen saknas tyvärr i rapporten. *Länk: "[Var skapades Sveriges 100 främsta innovationer?](#)"

Örjan Strandberg, STIK